

Duchowni
pytają
o Wspólnotę
AA

PUBLIKACJA ZAAPROBOWANA PRZEZ KONFERENCJĘ SŁUŻB OGÓLNYCH AA

PREAMBUŁA AA

Anonimowi Alkoholicy są wspólnotą mężczyzn i kobiet, którzy dzielą się nawzajem doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby rozwiązać swój wspólny problem i pomagać innym w wyzdrowieniu z alkoholizmu.

Jedynym warunkiem uczestnictwa we wspólnocie jest chęć zaprzestania picia. Nie ma w AA żadnych składek ani opłat, jesteśmy samowystarczalni, poprzez własne dobrowolne datki.

Wspólnota AA nie jest związana z żadną sektą, wyznaniem, działalnością polityczną, organizacją lub instytucją, nie angażuje się w żadne publiczne polemiki, nie popiera ani nie zwalcza żadnych poglądów.

Naszym podstawowym celem jest trwać w trzeźwości i pomagać innym alkoholikom w jej osiągnięciu.

*Copyright © by The A. A. Grapevine, Inc.
przedrukowano za zgodą*

Tytuł oryginału: „Members of the Clergy ask about
Alcoholics Anonymous”

Copyright © 1996 by Alcoholics Anonymous World Services, Inc

All Rights Reserved
Wszystkie prawa zastrzeżone

Przełożono z angielskiego i wydano za zgodą Służb Światowych Anonimowych Alkoholików (A.A.W.S.). Prawa autorskie wersji angielskiej niniejszej pracy są również własnością A.A.W.S., New York, New York. Żadna część niniejszej pracy nie może być powielana w jakiegokolwiek formie w jakimkolwiek języku bez pisemnej zgody A.A.W.S.

Wydawca
Fundacja Biuro Służby Krajowej
Anonimowych Alkoholików w Polsce
00-020 Warszawa
ul. Chmielna 20
00-950 Warszawa 1
skr. pocztowa 243
Internet: www.aa.org.pl
E-mail: wspolnota-aa@aa.org.pl
Warszawa 2012 r.
ISBN 978-83-87043-05-6

Druk: APOSTOLICUM
ul. Wilcza 8, 05-091 Ząbki
tel. (22) 771-52-00, 11; fax (22) 771-52-07

DUCHOWNI PYTAJĄ O WSPÓLNOTĘ AA

Niezależnie od tego, jak silna była nasza obsesja picia, udało nam się odkryć, że wciąż możemy dokonywać innych wyborów życiowych. Możemy na przykład uznać, że jesteśmy bezsilni wobec alkoholu, że jest nam niezbędne poddanie się „Sile Wyższej”, nawet jeśli oznaczałoby to po prostu podporządkowanie grupie AA. Możemy też podjąć próbę życia w uczciwości i pokorze, w bezinteresownej służbie innym uczestnikom naszej wspólnoty oraz „Bogu, jakkolwiek Go pojmujemy”.

Bili W. współzałożyciel AA, 1966

Oto propozycja Kroków, dzięki którym około dwóch milionów mężczyzn i kobiet na całym świecie osiągnęło trzeźwość uczestnicząc we Wspólnocie Anonimowych Alkoholików.

DWANAŚCIE KROKÓW ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

1. Przyznaliśmy, że jesteśmy bezsilni wobec alkoholu, że przestaliśmy kierować własnym życiem.

2. Uwierzyliśmy, że Siłą Większą od nas samych może przywrócić nam zdrowie.

3. Postanowiliśmy powierzyć naszą wolę i nasze życie opiece Boga, *jakkolwiek Go pojmujemy*.

4. Zrobiliśmy gruntowny i odważny obrachunek moralny.

5. Wyznaliśmy Bogu, sobie i drugiemu człowiekowi istotę naszych błędów.

6. Staliśmy się całkowicie gotowi, aby Bóg uwolnił nas od wszystkich wad charakteru.

7. Zwróciliśmy się do Niego w pokorze, aby usunął nasze braki.

8. Zrobiliśmy listę osób, które skrzywdziliśmy i staliśmy się gotowi zadośćuczynić im wszystkim.

9. Zadośćuczyniliśmy osobiście wszystkim, wobec których było to możliwe, z wyjątkiem tych przypadków, gdy zraniłoby to ich lub innych.

10. Prowadziliśmy nadal obrachunek moralny, z miejsca przyznając się do popełnianych błędów.

11. Dążyliśmy poprzez modlitwę i medytację do coraz doskonalszej więzi z Bogiem, *jakkolwiek Go pojmujemy*, prosząc jedynie o poznanie Jego woli wobec nas oraz o siłę do jej spełnienia.

12. Przebudzeni duchowo w rezultacie tych Kroków staraliśmy się nieść posłanie innym alkoholikom i stosować te zasady we wszystkich naszych poczynaniach.

Wprowadzenie

Anonimowi Alkoholicy nie są stowarzyszeniem religijnym. A jednak bardzo wiele zawdzięczają duchownym różnych wyznań, którzy od samych początków wspólnoty, sięgających 1935 roku, okazują jej przyjaźń i wsparcie.

Źródłem tego przyjaznego stosunku jest zrozumienie i tolerancja – zrozumienie możliwości i ograniczeń AA jako wspólnoty oraz tolerancja dla słabości jej uczestników, mężczyzn i kobiet, których aspiracje duchowe mogą przewyższać ich ludzkie jedynie zdolności.

Mijałby się z prawdą, kto by utrzymywał, że wszyscy uczestnicy AA są rozbudzeni duchowo. Wielu z nich również nie jest formalnie związanych z żadną doktryną religijną. Ale niezliczeni Anonimowi Alkoholicy – także ci, którzy nie wyznają żadnej religii – świadczą o tym, że zaznali odradzającej mocy płynącej z wzajemnego dzielenia się troską, zawierzeniem i miłością.

Anonimowi Alkoholicy żywią nadzieję, że będą mogli nadal, jak dotychczas, występować jako pomocny sprzymierzeniec wszystkich duchownych, którym również leży na sercu sprawa zdrowienia alkoholików.

Zadania tej broszury

Wielu duchownych dobrze zna AA jako ich sojusznika – nie związanego z żadną sektą ani wyznaniem – w niesieniu pomocy alkoholikom, aby przestali pić i zaczęli prowadzić zdrowe, twórcze życie. Wielu duchownych wyraża poparcie dla programu AA; wielu zdaje sobie sprawę, że również wśród nich są tacy, którzy właśnie w AA znaleźli rozwiązanie własnych problemów z piciem.

Zadania tej broszury, która przytacza najczęściej zadawane przez duchownych pytania na temat AA, są trojaki:

Po pierwsze – dać wyraz wdzięczności AA wobec wielu duchownych, którzy w jakikolwiek sposób udzielali i udzielają wciąż wsparcia alkoholikom.

Po drugie – przedstawić materiał, który może dostarczyć użytecznej wiedzy na temat założeń AA tym, którzy nie mieli jeszcze okazji zapoznać się ze wspólnotą.

I wreszcie – odpowiadając na pytania najczęściej zadawane przez duchownych, przedstawić syntetycznie osobiste doświadczenia, siłę i nadzieję wszystkich Anonimowych Alkoholików.

Czym jest AA ? Jak działa?

Anonimowi Alkoholicy to ogólnościatowa wspólnota mężczyzn i kobiet, którzy pomagają sobie nawzajem trwać w trzeźwości. Jedynym warunkiem uczestnictwa we wspólnocie jest chęć zaprzestania picia.

Członkowie wspólnoty podczas mityngów AA i spotkań indywidualnych dzielą się swym doświadczeniem, siłą i nadzieją, jak osiągać trzeźwość i w niej trwać. Uczestnictwo nie jest związane z żadnymi składkami ani opłatami. Jak stanowi preambuła AA: „Jesteśmy samowystarczalni poprzez własne dobrowolne datki”.

Podstawą programu AA jest Dwanaście Kroków, zbiór zasad opartych na zdobytym drogą prób i błędów doświadczeniu pierwszych uczestników AA. Dwanaście Kroków, urzeczywistniane jako pewien sposób życia, zawiera elementy występujące w wielu religiach. Kroki te pomagają uczestnikom AA na całym świecie żyć w trzeźwości i spełniać się w takim życiu.

Jak powstało AA?

AA zostało zapoczątkowane w miejscowości Akron w stanie Ohio (USA), w 1935 roku, kiedy to dwaj świadomi swego problemu alkoholowego mężczyźni – Bili W. i doktor Bob – odkryli, że wspomagając się nawzajem są w stanie osiągnąć to, czego żaden z nich nie zdołał dokonać samodzielnie: zachować trzeźwość. Wkrótce też przekonali się, że ich trzeźwość wzmacnia się, gdy próbują dzielić się nią z innymi. Już po kilku miesiącach w Akron rozpoczęły się regularne mityngi niewielkiej grupy trzeźwych alkoholików; stopniowo ich liczba wzrosła do stu.

W 1939 roku, wraz z publikacją książki „Anonimowi Alkoholicy” (od której tytułu wspólnota wzięła swoją nazwę), a także dzięki pomocy wielu osób wspomagających nie będących alkoholikami, AA zdobywało coraz to nowych uczestników w Ameryce Północnej i kilku innych krajach. W odpowiedzi na stale rosnącą potrzebę informacji, jak również w celu wspierania nowych grup powstających niemal codziennie – utworzono w Nowym Jorku światowe biuro AA (General Service Office).

Obecnie AA liczy około dwóch milionów członków, tworzących ponad 100 000 grup, które działają w ponad 150 krajach.

Jak wyglądają mityngi AA?

Mityngi AA prowadzone są przez autonomiczne grupy na całym świecie. Jest wiele odmian mityngów, ale zasadniczo dzielą się one na dwa rodzaje: mityngi zamknięte, przeznaczone wyłącznie dla alkoholików oraz mityngi otwarte, w których uczestniczyć może każdy.

Mityngi zamknięte stwarzają uczestnikom możliwość nie skrupowanego dzielenia się osobistymi doświadczeniami, a także praktycznego stosowania zasad AA dla zachowania trzeźwości w ciągu najbliższych dwudziestu czterech godzin.

Choć wiele mityngów otwartych zachowuje konwencję swobodnych dyskusji, jednak większość przybiera postać ściśle zaplanowaną. Z reguły wypełniają je wypowiedzi jednego lub kilku uczestników, którzy dzielą się swymi doświadczeniami z okresu czynnego alkoholizmu czy też z procesu zdrowienia w AA.

Niektóre mityngi otwarte – na które zaprasza się ludzi zawodowo pomagających alkoholikom, dziennikarzy i inne osoby – służą informowaniu opinii publicznej o działalności AA.

Osoby nie będące alkoholikami, które po raz pierwszy uczestniczą w mityngu AA, są często zaskoczone słysząc, z jakim humorem niektórzy uczestnicy wspólnoty opowiadają o swych doświadczeniach z czasów picia. Wypowiedzi bardzo różnią się między sobą – jedne mogą nie zawierać żadnych akcentów religijnych, podczas gdy inne mogą być przesycone głęboką religijnością.

Trzeba podkreślić, że każdy wypowiada się wyłącznie w swoim własnym imieniu, nie zaś w imieniu całego AA. Wszystkich łączy jednak wspólne pragnienie umocnienia własnej trzeźwości przez dzielenie się nią z innymi.

Większość uczestników AA przekonała się, że regularne uczestnictwo w mityngach jest niezbędne dla utrzymania trzeźwości. Nowych członków zachęca się, aby brali udział w mityngach tak często, jak to tylko możliwe.

Wielu uczestników opowiada, że krąg ich znajomych z AA znacznie się poszerzył w wyniku nieformalnych rozmów przy kawie, odbywających się przed mityngami i po ich zakończeniu.

Gdzie odbywają się mityngi AA?

Grupy AA wynajmują na swe spotkania sale w kościołach, ośrodkach kultu religijnego, a także w wielu innych miejscach. Choć wiele mityngów AA odbywa się w pomieszczeniach będących w posiadaniu i użytkowaniu Kościoła, nie wynika stąd jakkolwiek związek czy przynależność do żadnych konkretnych instytucji czy ruchów religijnych. Korzystanie z tego rodzaju udogodnień jest raczej owocem otwartej i życzliwej akceptacji AA przez duchownych różnych wyznań, którzy od samych początków wspólnoty udzielali jej pomieszczeń za nie wygórowaną opłatą.

Czy duchowni mogą uczestniczyć w mityngach AA?

Duchowni są jak najmilej widziani na wszystkich mityngach otwartych, zarówno „spikerskich” jak i „zwykłych”. Po informacji, gdzie i kiedy takie mityngi się odbywają, można zwracać się do lokalnych intergrup lub Biura Służby Krajowej AA w Polsce, tel. 828-04-94 Warszawa ul. Chmielna 20.

Dlaczego tak znaczną wagę przykładają się do anonimowości?

Podkreślając równość wszystkich uczestników AA – jedność tworzy wspólną więź, której zawdzięczają oni swe trzeźwienie – anonimowość stanowi duchową podstawę wspólnoty. Na poziomie życia osobistego anonimowość chroni wszystkich uczestników AA przed ujawnieniem ich tożsamości jako alkoholików poza czasem i miejscem mityngów co stanowi gwarancję bezpieczeństwa szczególnie istotną dla nowo wstępujących.

Każdy ma jednak swobodę ujawnienia, że jest trzeźwiejącym alkoholikiem, w indywidualnych kontaktach z ludźmi zdrowymi, a także z tymi, których podejrzewa, że mogą mieć problem alkoholowy. W tym przypadku otwartość może ułatwiać niesienie posłania AA.

W kontaktach z prasą, radiem, telewizją czy filmem anonimowość służy podkreśleniu równości wszystkich członków wspólnoty. Czyni się to przypominając o tej zasadzie, pragnąc powstrzymać tych wszystkich, którzy mogliby wyzyskiwać swą przynależność do AA do osiągnięcia uznania, władzy czy innych osobistych korzyści.

Jak głosi Tradycja Dwunasta: „Anonimowość stanowi duchową podstawę wszystkich naszych Tradycji, przypominając nam zawsze o pierwszeństwie zasad przed osobistymi ambicjami”.

Czy program AA opiera się na wierze religijnej?

Gdy alkoholicy zwracają się do wspólnoty o pomoc, nikt ich nie pyta o przekonania religijne.

Program zdrowienia AA jest oparty na pewnych wartościach duchowych, jednak poszczególni uczestnicy mają swobodę interpretacji tych wartości zgodnie z wła-

snyjni zapatrywaniami, jak również wolno im nie zajmować się w ogóle tą kwestią.

Większość uczestników jeszcze przed przystąpieniem do AA przyznała, że nie potrafi kontrolować swojego picia – to alkohol przejął kontrolę nad ich życiem.

Doświadczenie AA wskazuje, że aby przestać pić i utrzymać trzeźwość, alkoholicy potrzebują akceptacji i poddania się istocie czy sile duchowej, którą uznają za większą od nich samych. Niektórzy Siłę Wyższą upatrują w grupie AA; niektórzy widzą ją w Bogu – *jakkolwiek Go pojmują*; inni przyjmują własne, zupełnie odmienne wyobrażenia.

Wielu alkoholików przy pierwszym zetknięciu z AA odnosi się z rezerwą wobec istnienia Siły Większej od nich samych – *w jakimkolwiek* rozumieniu. A jednak doświadczenie pokazuje, że jeśli zachowują otwartą postawę wobec tej kwestii i systematycznie uczestniczą w mityngach AA, znajdują w końcu własne rozwiązanie tego tak bardzo osobistego problemu.

Czy program AA nakazuje modlitwę?

Założyciele AA w Dwunastu Krokach wspominają o modlitwie dwukrotnie.

Krok Siódmy głosi: „Zwróciliśmy się do Niego w pokorze, aby usunął nasze braki”. Zaś Krok Jedenasty stwierdza: „Dążyliśmy poprzez modlitwę i medytację do coraz doskonalszej więzi z Bogiem, *jakkolwiek Go pojmujemy*, prosząc jedynie o poznanie Jego woli wobec nas oraz o siłę do jej spełnienia”.

Niektóre mityngi AA kończą się wspólnym odmówieniem Modlitwy Pańskiej. Inne stosują Modlitwę o Pogodę Ducha:

*Boże, użyż mi pogody ducha,
abym godził się z tym, czego nie mogę zmienić.
Odwagi, abym zmieniał to, co mogę zmienić
I mądrości, abym odróżniał jedno od drugiego.*

U zarania wspólnoty, gdy nie istniała jeszcze żadna literatura AA, początkujące grupy oddawały się czytaniu Biblii, czerpiąc z tego inspirację i przewodnictwo duchowe.

Mityngi zazwyczaj kończono Modlitwą Pańską, ponieważ, jak wyjaśniał później współzałożyciel AA, Bili W.:

„Pozwalało to uniknąć stawiania uczestników przed, kłopotliwym dla wielu z nich, zadaniem samodzielnego wymyślenia słów modlitwy”.

Czy AA organizuje spotkania rekolekcyjne?

Nie, AA nie organizuje takich spotkań.

Jaka jest organizacja AA ?

Kto kieruje wspólnotą?

AA nie ma żadnych władz centralnych. Struktura organizacyjna ograniczona jest do minimum, a zamiast zbioru przepisów wystarczają Tradycje.

Zwyczajowo przyjmuje się, że dwóch lub więcej alkoholików, którzy spotykają się w celu utrzymania trzeźwości, może uważać się za grupę AA, jeśli tylko, jako grupa, utrzymują się samodzielnie i nie mają żadnych powiązań zewnętrznych.

Grupy AA tworzą intergrupy, które zajmują się przede wszystkim dystrybucją literatury i niosą posłanie przekraczające możliwości pojedynczej grupy. Intergrupy tworzą regiony, które wybierają delegatów na Konferencję Służby Krajowej AA zbierającą się raz w roku. Konferencja wybiera 13 osobową Radę Powierników na trzyletnią kadencję. Konferencja Służby Krajowej AA jest opiekunem służb AA i 12 Tradycji Anonimowych Alkoholików. Fundacja Biuro Służby Krajowej AA zajmuje się działalnością usługową (m.in. wydawaniem literatury) na rzecz Wspólnoty AA.

Zasadnicza praca AA wykonywana jest przez samych alkoholików, którzy pracują w ramach wspólnoty nad własnym zdrowieniem.

Jak są finansowane działania i usługi AA?

AA jest całkowicie samowystarczalne i nie powinno przyjmować dotacji z zewnątrz.

W AA nie ma żadnych składek ani opłat. Wydatki poszczególnych grup (na wynajęcie sali, napoje, literaturę AA itp.) pokrywane są z dobrowolnych datków zbieranych zwykle podczas mityngów grupy.

Większość grup i intergrup wspiera finansowo np. przez zakup literatury AA działalność związaną z niesieniem posłania AA w szpitalach, zakładach karnych – jak również pracę Biura Służby Krajowej Anonimowych Alkoholików, które świadczy swe usługi na terenie całego kraju w ramach niesienia posłania 12 Kroku.

Co to jest Dwanaście Tradycji AA?

Dwanaście Tradycji jest dla istnienia AA jako całości tym, czym Dwanaście Kroków dla procesu zdrowienia każdego uczestnika wspólnoty.

Tradycje stanowią propozycję zasad, które zapewniają trwanie i rozwój tysięcy grup składających się na AA. Zasady te – wyrosłe z doświadczenia samych grup w pierwszych, przełomowych latach istnienia AA – dotyczą życia wewnętrznego grupy, współpracy międzygrupowej oraz stosunków na zewnątrz. Większość Tradycji stanowi odzwierciedlenie duchowej orientacji wspólnoty.

Zdecydowana większość grup na całym świecie prowadzi swoje sprawy zgodnie z zasadami proponowanymi przez Tradycje.

Dlaczego duchowni powinni interesować się AA?

Duchowni są często pierwszymi osobami, do których czynni alkoholicy zwracają się po pomoc i zrozumienie i przed którymi otwarcie przyznają się do swojej choroby. W istocie wielu alkoholików oczekuje od duchownych porady duchowej zarówno przed przystąpieniem do AA, jak i później.

Niektórzy alkoholicy wcale nie chcą przestać pić albo też sądzą, że mogą „poradzić sobie sami”. Doradcy duchowi mogliby w takich przypadkach informować alkoholików, że pomoc dla nich istnieje – jeśli tylko oni sami staną się gotowi do jej przyjęcia.

Czy wśród uczestników AA są duchowni?

Tak. Alkoholizm nie zna żadnych wyjątków. Niemalże wszystkich duchownych alkoholików, różnych wyznań, osiągnęło trzeźwość dzięki uczestnictwu we wspólnocie.

***W jaki sposób duchowni
powinni informować alkoholików o AA?***

Duchowni ściśle współpracujący z AA wskazują, że udzielając porady alkoholikom należy przede wszystkim:

1. Wyjaśniać, że AA może pomóc jedynie wówczas, gdy oni sami będą chcieli zaprzestać picia.
2. Nakłaniać alkoholików do utrzymywania otwartej postawy wobec programu AA, nawet jeśli początkowo wyda im się pozbawiony sensu; przekonywać, że ich pierwsze wrażenia z pewnością ulegną zmianie, jeśli tylko będą nadal chodzić na mityngi.
3. Podkreślać, że AA ma tylko jeden cel: pomagać alkoholikom w osiągnięciu trzeźwości.
4. Przypominać alkoholikom, że w AA reprezentowany jest peiny przekrój społeczeństwa. Nowo wstępujący spotykają tam ludzi wszystkich zawodów, ze wszystkich środowisk. Bez względu na to, jak różne jest ich pochodzenie, wszystkich łączy uczestnictwo w programie zdrowienia AA.
5. Zapewniać alkoholików, że ich osobista anonimowość będzie zachowana.
6. Wyjaśniać, że alkoholizm – jak wskazuje wiedza medyczna – jest chorobą postępującą, którą można powstrzymać (choć nigdy nie można się z niej „wyleczyć”) tylko wtedy, gdy alkoholik przestanie pić. W AA alkoholicy spotkają tysiące mężczyzn i kobiet, którzy, dzieląc się z nimi doświadczeniem trzeźwienia, mogą pomóc im znaleźć drogę do życia w trzeźwości, pełnego i satysfakcjonującego.

***W jaki sposób duchowni mogą najskuteczniej
współpracować z AA?***

Pomocą dla duchownych, którzy wspierają radą alkoholików, może być kontakt z aktywnymi uczestnikami lokalnej grupy AA. Anonimowi Alkoholicy, gdy tylko zostaną powiadomieni, zajmą się ze szczególną uwagą nowicjuszem, jeśli tylko będzie on chciał pomocy; zabiorą go na mityng, podzielą się z nim swym doświadczeniem trzeźwienia w AA.

Oto co mogą zrobić duchowni, którzy pragnęliby poznać bliżej program AA:

1. Wziąć udział w kilku otwartych mityngach AA
2. Zaznajomić się z literaturą AA – z książkami „Anonimowi Alkoholicy”, „Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji”, „Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość”, „Życie w trzeźwości” czy broszurami.
3. Zapoznać się z duchowymi (choć nie związanymi z żadnym określonym wyznaniem) aspektami programu AA.
4. Zwrócić się do AA o pomoc, gdy sytuacja tego wymaga.
5. Otworzyć swoje drzwi dla mityngów AA.

W jaki sposób duchowni mogą skontaktować się z AA?

W miejscowej księżce telefonicznej lub gazecie można znaleźć numer telefonu Anonimowych Alkoholików.

Literaturę na temat programu AA oraz szczegółowe wskazówki, jak skontaktować się z najbliższą grupą AA, można uzyskać telefonując lub pisząc pod adresem:

**Fundacja Biuro Służby Krajowej
Anonimowych Alkoholików w Polsce
00-950 Warszawa 1, skrytka pocztowa 243
tel./fax (0-22) 828-04-94
Internet: www.aa.org.pl
E-mail: aa@aa.org.pl**

Czym AA się NIE zajmuje?

Dziś, gdy coraz więcej osób z problemami innymi niż alkoholizm kierowanych jest mylnie do AA, pozostaje wciąż w mocy posłanie, które współzałożyciel AA, Bili W., skierował do uczestników kongresu zwołanego w 1955 roku z okazji dwudziestej rocznicy powstania AA: „Niech nasza wspólnota z rozwagą trwa w wierności wobec swego jedyne go celu: niesienia posłania alkoholikowi, który jeszcze cierpi. Musimy odrzucić dyktowane przez pychę przypuszczenie, że skoro Bóg pozwolił nam czynić dobrze na jednym polu, to oznacza to, że jesteśmy przeznaczeni, aby przynosić ulgę wszystkim”.

Wiele tu napisano, co czyni AA realizując wytrwale swoje jedyne zadanie. Oto zaś lista niektórych spraw, którymi AA się NIE zajmuje:

1. Werbowaniem nowych uczestników i zaszczepianiem alkoholikom motywacji do rozpoczęcia leczenia.
2. Przechowywaniem akt z danymi o uczestnikach bądź z historiami ich przypadków.
3. Prowadzeniem lub wspieraniem badań naukowych.
4. Opracowywaniem medycznych czy psychologicznych diagnoz i prognoz.
5. Leczeniem szpitalnym, medycznym czy psychiatrycznym; dostarczaniem leków.
6. Pomocą socjalną w zakresie zakwaterowania, dostarczania żywności i odzieży, zatrudnienia czy zasiłków pieniężnych.
7. Prowadzeniem doradztwa rodzinnego czy zawodowego.
8. Formalnym związkiem z ośrodkami pomocy społecznej (choć wielu uczestników i biur AA realnie współdziała z nimi).
9. Niesieniem posług religijnych.
10. Włączaniem się w publiczne dyskusje na temat alkoholu czy na jakikolwiek inny.
11. Pobieraniem opłat za świadczone usługi i przyjmowaniem dotacji ze źródeł spoza AA.
12. Wystawianiem referencji lub poręczeń przeznaczonych dla sądów i adwokatów, zarządów przedsiębiorstw i szkół, ośrodków pomocy społecznej i innych organizacji czy instytucji.

Czy AA zajmuje się problemami innymi niż alkohol?

AA jest otwarte dla wszystkich, którzy pragną przestać pić, jednak jest wśród nas wielu mających również problemy inne niż alkohol. Nasza wspólnota ma jeden cel – pomagać zdrowieć, w ciągłym procesie, z choroby alkoholowej i nieść posłanie AA innym alkoholikom. Choć więc chętnie korzystamy z każdej okazji, aby naszymi zasadami i metodami dzielić się ze zmagającymi się z innymi problemami muszą oni samodzielnie wytworzyć to, co decyduje o powodzeniu: *własną* wspólnotową więź.

Jak AA może lepiej współpracować z duchownymi?

AA stale dąży do poszerzenia i wzmocnienia kontaktów z duchownymi, toteż z radością przyjmujemy wszelkie uwagi i sugestie na ten temat. Pomogą nam one lepiej współpracować z duchownymi w realizowaniu naszego wspólnego zadania: niesienia pomocy alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi.

DWANAŚCIE TRADYCJI ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

1. Nasze wspólne dobro powinno być najważniejsze, wyzdrowienie każdego z nas zależy bowiem od jedności Anonimowych Alkoholików.

2. Jedynym i najwyższym autorytetem w naszej Wspólnocie jest miłujący Bóg, jakkolwiek może się On wyrażać w sumieniu każdej grupy. Nasi przewodnicy są tylko zaufanymi sługami, oni nami nie rządzą.

3. Jedynym warunkiem przynależności do AA jest pragnienie zaprzestania picia.

4. Każda grupa powinna być niezależna we wszystkich sprawach, z wyjątkiem tych, które dotyczą innych grup lub AA jako całości.

5. Każda grupa ma jeden główny cel: nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi.

6. Grupa AA nigdy nie powinna popierać, finansować ani używać nazwy AA żadnym pokrewnym ośrodkom, ani jakimkolwiek przedsięwzięciom, ażeby problemy finansowe, majątkowe lub sprawy ambicjonalne nie odrywały nas od głównego celu.

7. Każda grupa AA powinna być samowystarczalna i nie powinna przyjmować dotacji z zewnątrz.

8. Działalność we Wspólnocie AA powinna na zawsze pozostać honorowa; dopuszcza się jednak zatrudnianie niezbędnych pracowników w służbach AA.

9. Anonimowi Alkoholicy nie powinni nigdy stać się organizacją; dopuszcza się jednak tworzenie służb i komisji bezpośrednio odpowiedzialnych wobec tych, którym służą.

10. Anonimowi Alkoholicy nie zajmują stanowiska wobec problemów spoza ich Wspólnoty, ażeby imię AA nie zostało nigdy uwikłane w publiczne polemiki.

11. Nasze oddziaływanie na zewnątrz opiera się na przyciąganiu, a nie na reklamowaniu; musimy zawsze zachowywać osobistą anonimowość wobec prasy, radia i filmu.

12. Anonimowość stanowi duchową podstawę wszystkich naszych Tradycji, przypominając nam zawsze o pierwszeństwie zasad przed osobistymi ambicjami.

**SPIS KSIĄŻEK I BROSZUR
ZAAPROBOWANYCH PRZEZ KONFERENCJĘ
SŁUŻB OGÓLNYCH AA**

KSIĄŻKI

Anonimowi Alkoholicy (Alcoholics Anonymous)
Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość
(Anonymous Alcoholics Comes of Age)
Codzienne refleksje (Daily Reflections)
Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji
(Twelve Steps and Twelve Traditions)
Dr Bob i weterani (Dr. Bob and the Good Timers)
Jak to widzi Bili (As Bili Sees It)
Przekaż dalej (Pass It... On)
Uwierzyliśmy (Came to Believe)
Życie w trzeźwości (Living Sober)

BROSZURY

Rzut oka na AA (A.A. at a Glance)
AA dla kobiet (A.A. for the Woman)
Grupa AA (The A.A. Group)
AA w zakładach karnych
(A.A. in Correctional Facilities)
AA w placówkach leczniczych
(A.A. in Treatment Facilities)
Duchowni pytają o Wspólnotę AA
(Members of the Clergy Ask about A.A.)
Myślisz, że jesteś inny?
(Do You Think You're Different?)
44 pytania (44 Questions)
Jak AA współpracują z profesjonalistami?
(How A.A. Members Cooperate?)
AA od środka (Inside A.A.)
Czy AA jest dla Ciebie?
(Is A.A. for You?)
Czy AA jest dla mnie? (Is A.A. for Me?)
Czy w Twoim życiu jest alkoholik?
(Is There an Alcoholic in Your Life?)
Artykuł Jacka Alexandra o AA
(The Jack Alexander Article about AA)
Jak mówić o AA poza AA
(Speaking at Non-A.A. Meetings)
To jest AA (This is A.A.)
Zbyt młody? (Too Young?)
Dwanaście Koncepcji ilustrowane
(The Twelve Concepts Illustrated)
Dwanaście Kroków ilustrowane
(The Twelve Steps Illustrated)
Dwanaście Tradycji ilustrowane
(The Twelve Traditions Illustrated)
Co się zdarzyło Joemu?
(What Happened to Joe)
Młodzi i AA
(Young People and A.A.)
Sponsorowanie. Pytania i odpowiedzi
(Questions and Answers on Sponsorship)
Czas zacząć żyć
(Time to start Living)
Nowicjusz pyta
(a Newcomer asks...)
Przesłanie dla więźnia, który być może jest alkoholikiem
(Memo to an Inmate who may be an Alcoholic)
Jak rozumieć anonimowość
(Understanding Anonymity)

JESTEM ODPOWIEDZIALNY

Gdy ktokolwiek, gdziekolwiek
potrzebuje pomocy
chcę, aby napotkał wyciągniętą ku niemu
pomocną dłoń AA
I za to
JESTEM ODPOWIEDZIALNY

**FUNDACJA BIURO SŁUŻBY KRAJOWEJ
ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW
W POLSCE
00-950 WARSZAWA 1
SKR. POCZTOWA 243
TEL./FAX (22) 828-04-94
Internet: www.aa.org.pl
E-mail: wspolnota-aa@aa.org.pl**